

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 19.5.2004
KOM(2004) 388 lopullinen

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään
1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa annetun neuvoston asetuksen
(EY) N:o 1599/99 muuttamisesta**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Heinäkuun 10. päivänä 2003 komissio pani vireille Intiasta peräisin olevan läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa sovellettavaa tasoitustullia koskevan nopeutetun tarkastelun.

Tutkimus osoitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa olisi otettava käyttöön lopullinen tasoitustulli, kun tuotteen valmistaja ja viejä on edellä mainittua tarkastelua koskevan pyynnön esittäjä.

Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että neuvosto hyväksyisi liitteenä olevan ehdotuksen neuvoston asetukseksi, joka olisi julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1599/99 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97¹, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 20 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. AIEMPI MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1599/1999² käyttöön lopullisen tasoitustullin CN-koodiin ex 7223 00 19 kuuluvan, Intiasta peräisin olevan läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa. Toimenpiteen lajiksi valittiin yksittäisiin viejiin sovellettava 0–35,4 prosentin ja yhteistyöstä kieltäytyneisiin viejiin sovellettava 48,8 prosentin arvon tulli.

B. TÄMÄNHETKINEN MENETTELY

1. Tarkastelua koskeva pyyntö

- (2) Lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen komissio vastaanotti yhdeltä intialaiselta tuottajalta, VSL Wires Ltd:ltä, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', pyynnön asetusta (EY) N:o 1599/1999 koskevan nopeutetun tarkastelun vireille panemisesta perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti. Pynnön esittäjä väitti, ettei se ollut etuyhteydessä muihin intialaisiin tarkasteltavana olevan tuotteen viejiin. Yritys korosti myös, ettei se ollut vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön alkuperäisenä tutkimusajanjaksona (eli 1 päivän huhtikuuta 1997 ja 31 päivän maaliskuuta 1998 välisenä aikana) vaan vasta myöhemmin. Edellä olevan perusteella se pyysi, että sille määritettäisiin yksilöllinen tulli.

¹ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

² EYVL L 189, 22.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 164/2002 (EYVL L 30, 31.1.2002, s. 9).

2. Nopeutetun tarkastelun vireillepano

- (3) Komissio tutki pyynnön esittäjän esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille perusasetuksen 20 artiklan säännösten mukainen tarkastelu. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa ja annettuaan yhteisön tuotannonalalle tilaisuuden esittää huomautuksia komissio pani *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella³ vireille asetusta (EY) N:o 1599/1999 koskevan nopeutetun tarkastelun asianomaisen yrityksen osalta ja aloitti asiaa koskevat tutkimukset.

3. Tarkasteltavana oleva tuote

- (4) Tämän tarkastelun kohteena oleva tuote on sama kuin asetuksessa (EY) N:o 1599/1999 tarkasteltava tuote eli läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumaton teräslanka, jossa on vähintään 2,5 painoprosenttia nikkeliä; tämä tuote on muu kuin lanka, jossa on vähintään 28 mutta enintään 31 painoprosenttia nikkeliä ja vähintään 20 mutta enintään 22 painoprosenttia kromia.

4. Tutkimusajanjakso

- (5) Tukia koskeva tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2002 ja 31 päivän maaliskuuta 2003 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

5. Asianomaiset osapuolet

- (6) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta pyynnön esittäjälle ja Intian viranomaisille. Lisäksi se antoi muille tahoille, joita asia suoranaisesti koski, tilaisuuden esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi. Komissiolle ei kuitenkaan esitetty näkökantoja eikä kuulemispyyntöjä.
- (7) Komissio lähetti pyynnön esittäjälle kyselylomakkeen, jonka se palautti asianmukaisesti täytettynä asetetussa määräajassa. Komissio hankki ja tarkasti tutkimuksessa tarvitsemansa tiedot ja teki tarkastuskäynnin pyynnön esittäjän toimitiloihin.

C. TARKASTELUN LAAJUUS

- (8) Koska pyynnön esittäjä ei vaatinut vahinkoa koskevien päätelmien tarkastelua, tarkastelu rajoitettiin koskemaan tukien myöntämistä.
- (9) Komissio tutki samat tukijärjestelmät kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Komissio selvitti myös, oliko pyynnön esittäjä käyttänyt hyväkseen tukijärjestelmiä, joiden oli alkuperäisessä valituksessa väitetty antavan etuja viejille, mutta joita alkuperäisessä tutkimuksessa ei ollut havaittu käytetyn.

Lisäksi selvitettiin, oliko pyynnön esittäjä hyödyntänyt alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen käyttöön otettuja tukijärjestelmiä tai saanut tapauskohtaisia tukia kyseisen ajankohdan jälkeen.

³ EUVL C 161, 10.7.2003, s. 2.

D. TUTKIMUKSEN TULOKSET

1. Uuden viejän kelpoisuus

- (10) Pyynnön esittäjä pystyi tyydyttävällä tavalla osoittamaan, ettei se ollut etuyhteydessä suoraan tai välillisesti sellaisiin intialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joihin sovelletaan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta voimassa olevia tasoitustoimenpiteitä.
- (11) Tutkimus osoitti todeksi sen, ettei pyynnön esittäjä ollut vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta alkuperäisenä tutkimusajanjaksona eli 1 päivän huhtikuuta 1997 ja 31 päivän maaliskuuta 1998 välisenä aikana.
- (12) Tutkimuksessa todettiin, että pyynnön esittäjä oli myynyt tuotetta yhteisöön vain kerran, ja kyseinen myynti tapahtui elokuussa 2001 eli alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen mutta selvästi ennen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa.
- (13) Palauttamassaan kyselylomakkeessa pyynnön esittäjä mainitsi vain yhden sopimuksen, joka oli tehty tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona, mutta tarkastuskäynnin yhteydessä kävi ilmi, että kyseinen kauppa ei ollut toteutunut. Näin ollen pyynnön esittäjällä ei ollut peruuttamatonta sopimusvelvoitetta tuotteen viemiseksi yhteisöön.
- (14) On kuitenkin huomattava, että tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona yrityksen vienti muihin maihin oli huomattavaa, ja tällä perusteella voitiin laskea vientiä koskevien tukijärjestelmien mukaiset edut, koska ne ovat samat viennin kohdemaasta riippumatta.

Näin ollen komissio päätti tarkistaa kaikki nopeutetussa tarkastelussa tarvitsemansa tiedot ja laskea niiden perusteella mahdollisen tasoitustullin käyttöönoton oikeuttavan tuen määrän niin, että se suhteutetaan pyynnön esittäjän vastaavaan kokonaisliikvaihtoon tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

2. Tuet

- (15) Pyynnön esittäjän komission kyselylomakkeessa antamien tietojen perusteella tutkittiin seuraavat järjestelmät:
 - tuontitulleja koskevat hyvitykset (Duty Entitlement Passbook Scheme),
 - tuloverosta vapauttaminen (Income Tax Exemption Scheme),
 - tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme),
 - vientiteollisuuden vapaa-alueet (Export Processing Zones) ja vientiin suuntautuneet yksiköt (Export Oriented Units).

3. Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

Yleistä

- (16) Pyynnön esittäjän todettiin saaneen tämän järjestelmän mukaisia etuja tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona. Yritys käytti viennin jälkeistä DEPBS-järjestelmää. Järjestelmä on kuvattu vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan 4.3 kohdassa

(tiedonanto nro 1/2002-07, 31 maaliskuuta 2002, Intian kauppaja- ja teollisuusministeriö).

Kyseisessä järjestelmässä tukikelpoiset viejät voivat pyytää hyvityksiä, jotka lasketaan tietyinä prosenttimäärinä vietyjen lopputuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPBS-prosenttimäärät useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle, tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output norms, SION) perusteella. Lisenssi, josta ilmenee hyvityksen määrä, annetaan ilman eri toimenpiteitä.

Viennin jälkeinen DEPBS mahdollistaa kyseisten hyvitysten käytön kaikkien muiden (esimerkiksi raaka-aineiden tai tuotantohyödykkeiden) kuin tuontirajoitusten tai -kiellon alaisten tavaroiden myöhemmin tapahtuvaan tuontiin. Kyseiset tuontitavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai ne voidaan käyttää muulla tavoin.

DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä. DEPBS-lisenssi on voimassa 12 kuukauden ajan sen antopäivästä.

- (17) DEPBS:n periaatteet eivät ole muuttuneet alkuperäisen tutkimuksen jälkeen. Järjestelmä on sidoksissa vientitulokseen, mistä syystä alkuperäisessä tutkimuksessa katsottiin, että kyse on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesta erityisestä tuesta, joka mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton.

Tuen määrän laskeminen

- (18) Pyynnön esittäjän todettiin siirtäneen kaikki DEPBS-hyvityksensä siihen etuyhteydessä olevalle Viraj Alloys Ltd:lle. Samoin toimivat kolme muuta pyynnön esittäjään etuyhteydessä olevaa intialaista yritystä eli Viraj Forgings Ltd, Viraj Impoexpo Ltd ja Viraj Profiles Ltd. Tutkimus osoitti, että Viraj Alloys Ltd toimitti raaka-ainetta kaikille edellä mainituille yrityksille ja käytti sille siirretyt DEPBS-hyvitykset tullittomaan tuontiin.

Niin ikään todettiin, että tarkasteltavana olevaa tuotetta vietiin useiden keskenään etuyhteydessä olevien yritysten kautta. Kun otetaan huomioon, että pyynnön esittäneen yrityksen omistajat käyttävät määräysvaltaa kaikissa näissä keskenään etuyhteydessä olevissa yrityksissä laajojen omistusjärjestelyjen avulla ja että etuyhteydessä olevat yritykset ovat mukana tarkasteltavana olevan tuotteen valmistus- ja jakeluprosessin tietyissä vaiheissa, katsottiin aiheelliseksi käsitellä näitä yrityksiä yhtenä edunsaajana.

Näin ollen DEPBS:n mukaisen tuen määrä laskettiin pyynnön esittäjälle ja siihen etuyhteydessä oleville yrityksille lisensseillä myönnettyjen hyvitysten yhteenlasketun määrän perusteella. Koska tukea ei myönnetty suhteessa vietyihin määriin, tuen määrä on jaettu pyynnön esittäjän ja siihen etuyhteydessä olevien yritysten yhteenlasketulle viennin liikevaihdolle perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

VSL Wires Limited käytti tätä järjestelmää tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona ja sai tukea 12,7 prosenttia.

4. Tuloverosta vapauttaminen (Income Tax Exemption Scheme, ITES)

Yleistä

- (19) Pyynnön esittäjän havaittiin saaneen tämän järjestelmän ja erityisesti Intian tuloverolain 80HHC §:n mukaisia etuja.

Intian vuoden 1961 tuloverolaissa (Income Tax Act 1961) säädetään yritysten haettavissa olevien verovapautusten perusteista. Yritys voi hakea kyseisen lain 10A §:n (sovelletaan yrityksiin, jotka ovat sijoittautuneet erityisille vapaakauppavyöhykkeille (Free Trade Zones)), 10B §:n (sovelletaan yrityksiin, jotka ovat vientiin suuntautuvia yksiköitä (Export Oriented Units)) ja 80HHC §:n (sovelletaan tavaroita vieviin yrityksiin) mukaisia vapautuksia. Jotta yritys saisi ITES:n mukaisia etuja, sen on tehtävä asiaa koskeva hakemus veroviranomaisille veroilmoituksen palauttamisen yhteydessä. Verovuosi alkaa 1 päivänä huhtikuuta ja päättyy 31 päivänä maaliskuuta, ja veroilmoitus on jätettävä seuraavan vuoden 30 päivään marraskuuta mennessä. Tässä tapauksessa tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ajoittui 1 päivänä huhtikuuta 2002 alkaneeeseen ja 31 päivänä maaliskuuta 2003 päättyneeseen vero- ja varainhoitovuoteen.

- (20) ITES:n ominaispiirteet eivät ole muuttuneet alkuperäisen tutkimuksen jälkeen. Alkuperäisessä tutkimuksessa tultiin siihen tulokseen, että ITES on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea, koska Intian valtio antaa yritykselle taloudellista tukea luopumalla tulosta, jonka se saisi kantamalla välittömän veron vientitulosta, ellei yritys olisi hakenut vapautusta tuloverosta. Samalla kuitenkin todettiin, että 80HHC §:n mukaista ITES-järjestelmää ollaan poistamassa ja että sen vähittäinen alasajo on alkanut varainhoitovuonna 2000–2001 ja päättyy varainhoitovuonna 2004–2005, jolloin vientituloja ei enää voida vapauttaa tuloverosta. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana vain 50 prosenttia vientituloista vapautettiin tuloverosta.
- (21) Tuki on perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti vientituloksesta riippuvaa tukea, koska sillä vapautetaan ainoastaan viennistä saadut myyntitulot verosta, ja sen vuoksi se katsotaan erityiseksi tueksi.

Tuen määrän laskeminen

- (22) Pyynnön esittäjän saama etu on laskettu ottaen huomioon tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana normaalisti kannettavan veron määrien erotus, kun yritykselle myönnetään verovapautuksia ja kun niitä ei myönnetä. Kyseisenä ajanjaksona sovellettu tuloveroprosentti, johon sisältyy yhtiöverot ja lisäverot, oli 36,75. Jotta katettaisiin kaikki pyynnön esittäjän saamat edut, ja koska pyynnön esittäjän etuyhteydessä olevat kolme yritystä ovat nekin vieneet tarkasteltavana olevaa tuotetta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana (ks. edellä oleva 18 kappale), tuen määrää määriteltäessä otettiin huomioon verovapautukset, jotka myönnettiin 80HHC §:n mukaisesti pyynnön esittäjälle, Viraj Forgings Ltd:lle, sekä Viraj Imexpo Ltd:lle ja Viraj Profiles Ltd:lle. Koska tukea ei myönnetty viennin määrän perusteella, tuen määrä on jaettu pyynnön esittäjän ja siihen etuyhteydessä olevien yritysten yhteenlasketulle viennin liikevaihdolle perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tällä perusteella tultiin siihen tulokseen, että VSL Wires Limited sai tämän järjestelmän mukaista tukea 1,4 prosenttia.

5. Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

(23) Todettiin, ettei pyynnön esittäjä ei ollut käyttänyt tätä järjestelmää.

6. Vientiteollisuuden vapaa-alueet (Export Processing Zones, EPZ)/vientiin suuntautuneet yksiköt (Export Oriented Units, EOU)

(24) Todettiin, ettei pyynnön esittäjä ollut sijoittautunut vientiteollisuuden vapaa-alueelle eikä ollut vientiin suuntautunut yksikkö, joten se ei ollut käyttänyt kyseistä järjestelmää.

7. Muut järjestelmät

(25) Todettiin, ettei pyynnön esittäjä ollut hyödyntänyt alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen käyttöön otettuja uusia tukijärjestelmiä eikä ollut saanut tapauskohtaisia tukia kyseisen ajankohdan jälkeen.

8. Tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

(26) Kun otetaan huomioon edellä kuvatut eri tukijärjestelmiä koskevan tutkimuksen tulokset, tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä on pyynnön esittäjän osalta seuraava:

	DEPBS	ITES	Yhteensä
VSL Wires Limited	12,7 %	1,4 %	14,1 %

E. TARKASTELUN KOHTEENA OLEVIEN TOIMENPITEIDEN MUUTTAMINEN

(27) Tutkimuksen tulosten perusteella katsotaan, että VSL Wires Limitedin valmistaman ja viemän läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa yhteisöön olisi otettava käyttöön tasoitustulli, joka vastaa tasoltaan kyseisen yrityksen tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona saamien tukien määrää.

(28) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 1599/1999 olisi muutettava vastaavasti.

F. TOIMENPITEISTÄ ILMOITTAMINEN JA NIIDEN VOIMASSAOLOAIKA

(29) Komissio ilmoitti pyynnön esittäjälle ja Intian viranomaisille niistä tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ehdottaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1599/1999 muuttamista. Niille annettiin myös kohtuullisesti aikaa esittää huomautuksia.

(30) Ilmoitukseen antamassaan vastauksessa pyynnön esittäjä väitti, että viennin jälkeinen DEPBS on korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, jota komissio oli arvioinut väärin tuen laajuuden ja tasoitustoimenpiteen käyttöönoton mahdollistavan edun määrän osalta. Sen mukaan komission arvio tämän järjestelmän mukaisista eduista ei pitänyt paikkaansa, koska ainoastaan liiallisten tullien palauttamista voitiin pitää tukena. Se katsoi myös, ettei komissio ollut tutkinut järjestelmän toimintaa käytännössä.

Komissio on useaan otteeseen todennut (ks. esimerkiksi neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2002⁴ ja erityisesti johdanto-osan 14–20 kappale), että viennin jälkeinen DEPBS ei ole tullinpalautusjärjestelmä eikä korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, koska se ei ole perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ii alakohtaan liittyvien liitteiden I–III säännösten mukainen. Järjestelmään ei sisälly velvoitetta tuoda maahan ainoastaan sellaisia tavaroita, jotka käytetään vientitavaroiden tuotannossa (perusasetuksen liite II), mikä varmistaisi liitteessä I olevan i kohdan edellytysten täytymisen. Käytössä ei myöskään ole järjestelmää, jolla tarkastettaisiin, että tuontitavarat tosiasiallisesti käytetään tuotantoprosessissa. Kyseessä ei myöskään ole korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmä, koska tuontitavaroiden ei tarvitse laadultaan eikä ominaispiirteiltään vastata vientituotteiden valmistukseen käytettyjä kotimarkkinoilta hankittuja tuotantopanoksia (perusasetuksen liite III). Vientiä harjoittavat tuottajat voivat saada DEPBS:n edut huolimatta siitä, tuovatko ne maahan lainkaan tuotantopanoksia.

Pyynnön esittäjän osalta tutkimus osoitti, että yksi siihen etuyhteydessä olevista yrityksistä toi maahan raaka-aineita tullittomasti käyttämällä kaikkien etuyhteydessä olevien yritysten sille siirtämiä DEPBS-hyvityksiä, joita ne olivat saaneet eri tuotteiden viennistä. Kunkin yrityksen hyvitysten ja raaka-aineen tuonnista vastanneen etuyhteydessä olevan yrityksen tosiasiallisesti tuomien tavaroiden välillä ei kuitenkaan todettu olevan yhteyttä. Intian viranomaiset eivät myöskään mitenkään valvoneet, mitä tuontitavaroita mikäkin yritys käytti ja minkä tuotteen valmistukseen niitä käytettiin. Koska edellä olevaa tukien määritelmän poikkeusta ei siis sovelleta, tasoitustullin käyttöönnoton mahdollistava etu on tämän järjestelmän mukaisesti myönnettyjen hyvitysten kokonaismäärä. Näistä syistä väitettä ei voida pitää oikeana.

Pyynnön esittäjä väitti niin ikään, että komission yksiköt eivät olleet vähentäneet kustannuksista tuontitulleja, jolloin tukilaskelmat johtivat virheellisiin tuloksiin ja liian suuriin tuen määriin. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että pyynnön esittäjältä pyydettiin etukäteen edellä olevassa 18 kappaleessa kuvatun tilanteen perusteella luettelo kaikista tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana tapahtunutta vientiä koskevista DEPBS-hyvityksistä. Siltä pyydettiin myös vastaavia tietoja siihen etuyhteydessä olevien yritysten samana aikana tapahtuneen viennin osalta sekä tietoja mahdollisista käsittelymaksuista tai muista hyvitysten saantiin liittyvistä kustannuksista. Pyynnön esittäjä ei kuitenkaan toimittanut tällaisia tietoja eikä antanut niitä myöskään tarkastuskäynnin aikana. Koska kustannuksia koskevia tietoja ei ollut käytettävissä, edellä 18 kappaleessa vahvistettua tuen määrää ei näin ollen voitu niiden perusteella muuttaa.

- (31) Tämä tarkastelu ei muuta sitä päivämäärää, jona neuvoston asetuksen (EY) N:o 1599/1999 voimassaolon on perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrä päättyä,

⁴ EYVL L 196, 25.7.2002, s. 1.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1599/1999 1 artiklan 2 kohdassa oleva taulukko lisäämällä siihen seuraavat tiedot:

VSL Wires Limited, G-1/3 MIDC, Tarapur Industrial Area, Boisar District, Thane, Maharashtra, India	14,1	A444
--	------	------

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...].

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*